

Teir skjóta við skörpum áðrenn brestur

Ólavar Michelsen á 14. sept. sigur, at hann vil ekki selja allar dýrar hugsjónir og sokka í teim hugsjónarleysu mírum, sum onkur ammar er endaður í (hann skrávar móti Knud Vang sum sjálfstýrismanni, so tað er eyðsøð, hvønn ið hann vil kasta fyrri at vera kastaður í hugsjónarleysu míruna.)

Tá ið Ólavar Michelsen í blaði sínum krevur av Knúti Vang og fólkalokksmonnum eins og av sínum egnu monnum, at teir skuldu halda tað, sum teir hava skrivað undir at vilja fremja harimillum nú beinavegin at yvirtaka skúlan og sjóverjuna, flýgur vindandi: øði í Knút Vang og hann langar Ólavi Michelsen ein undir vangan við hesum orðum:

»Men tá Fjórðandi hevur so nógv at finnst at nær sum formanni í figgjarnevndini, kann eg svara Ólavi, at um samgongun, sum nú er, skuldi gjørt roynd at framt mál, uttan at hava vissu fyrri, at kunna leggja tey uttan at áleggja fólki ovurtungar byrðir, so fari eg ikki bara úr figgjarnevndini, men eisini úr samgonguni, og eg verði helst ikki einsamallur.«

(Hann ávisti, at Erlendur Paturssonur sum figgjarámalárdharri einki hevði sett á figgjarlógina til yvirtøku av skúlanum og sjóverjunum.)

Ólavar Michelsen »inspireraður« av Erlendi Paturssyni krevur yvirtøku og loysingarpolitikkin, sum tjóðveldið hevði kroyst fólkalokkin til at skriva undir uppá.

Men nú ið lógmannssessurin er tikin og eigin vandi: er fyrri at verða ríkin frá uttan val, gerst Hákon Djurhuus og Knútur Vang boysnir og gloyma lyfti og allar undirskrifter, tí teir hava fingið »silkinsórin« — heingingarboðini, hina politisku heingingina, sjálv-

andi, sjálvandi — frá flestu av veljarum sínum, um teir lata seg reka av tjóðveldinum, Erlendi og Ólavi.

Ikki talan um, rópar Knútur Vang og hóttar — um Erlendur og Ólavar ikki vera hampaligir — við ikki bara at leggja starvið niður sum figgjarnevndarformaður, nei, hann vil so beinavegin fara úr samgonguni, og leggur hann aftrat, og tað ikki vilja finnst fáir innan-

fyrri samgonguna, sum vilja fylgja honum.

Hvør stingur nú upp? Ólavar og tjóðveldismenninir? Ella Knútur Vang og fólkalokksmenninir?

Sum orðini ljóða, má hvørgin, stínga upp og svíkja stevnu: Tjóðveldið ikki loysingina, men krevja og fáa yvirtøkumálini greidd ella fara.

Óg fólkalokkurin, bæði teir gomlu og teir, sum eru komnir úr gamla sjálfstýrinum, kann ikki lata sær lynda av fólkalokkinum at ganga ímóti veljarum sínum, ið ikki vilja yvirtøku, men hin spakasta sambandspolitikkin, og sum í stórum flokum vilja rýma, um fólkalokkurin herðir seg upp til alla yvirtøku, ikki bara skúla og sjóverju, men eisini sosialu for-sorgina o.a. tilsamans einar 20–30 miljonur meir á skattalógina.

Talað um alt annað

TAD, sum allar dagar hevur eyðkent alt afturhald, er fyrst og fremst hin veruleikafjara stóðan til dagsins spurningar. Afturhaldið hevur altíð havt sum fremsta mál, at tola fjöldina og rura hana í svøvn. Tá eru afturhaldsins líkindi best at vinna eitt sindur burtur úr hini blundandi fjöldini, sum ikki gáar eftir, at tey skulu nýtast í einum leiki, ið bert verður nøkrum einstaklingum ella teimum óviðkomandi hugsjónum til gagns og sær sjálvum til ógangs. Vit kenna tað so sera væl frá okkara heimligu víðurskiftum. Hvussu hevur ikki samband og sjálfstýri kappast at pota hetta hugsummarloysi niður í fólki? Hvussu hava ikki fólkalokksmenn og tjóðveldismenn talað um alt annað enn tað, ið gagnar fólkinum: loysing, fullveldi, dansahatur, NATO, deyðarevring, verndarskyldu o. s. fr., heldur enn at veitt fólkinum sømdir, sum kennast aftur í dagliga lívinum, í betri livilíkindum, í ríkari familjulívi, ja, øllum til, ið skapar vælferð í teimum einstøku heimum?

OLL henda veruleikafjara tala botnar í at vinna nøkrum einstaklingum frammi hjá rættind: í samfelagnum; øll henda tala botnar í betri maktgirnd. Hon er aloftast eitt líð í kapitalistiskari spekulatión av einum ella øðrum slagi. Ongandi verður hon at gagna fólki-

inum. Eingin einstakur av tí stóru fjöldini verður nakrantíð at fáa ella vinna nakað gagn av hesum. Alt er gjørt við tí eina fyrri eyga: velleiðing og spekulatión. Fólki skulu venjast frá at hugsa um teirra dagliga líveru, um dagligt breið og alt tað, sum er vert at arbeiða og liva fyrri, tí í somu løtu, sum vælferð er í heiminum, sum líkindi eru til lærdoms og mentan hjá tí uppvaksandi ættarliðnum, ja, so er vandi fyrri, at hesir myrkursins spekulantar missa tamarhaldið á fjöldini — og uttan fjöldina trivast veruleikafjarir politikkarar ikki

TAD er tí umráðandi at skapa slík livilíkindi hjá hinum einstaka, slíka vælferð í teimum einstøku heimum og í landinum, at einki ókrá eigur livilíkindi millum manna, meðan arbeiði, menning og mentan fer ótálmað vakstrarlíkindi og verða gróðursett, har aður veruleikafjarur spekulatiónspolitikur hevði fritt at fara. Hetta vil sosialisman, og hon er eisini einasti politikkur, sum er í samlið við hina stóru fjöldina, hennara aðal hugsan og aðalynski. Sosialisman er spottin úr fólkinum, hon er fólksins, og hon vil skapa sosialistiska fólkaheimið har.

FÁ HAVA OV MIKID
OG FÆRRI OV LITID!

Tað var flokkurin...

(Framhald frá 1. síðu)
turligt, at der for disses vedkomende gives en overgangstid, hvori der ikke stiller andre krav end de nugældende...

Hesi krov siga einki um prøvtøku í føroyskum sum treyt fyrri at verða settur sum lærari við fólka-skúlan í Føroyum.

Munurin millum javnaðarmanna stóðuna og sjálfstýrisstóðuna var aliso,

at meðan javnaðarmenn hildu tað vera neyðugt at seta prógv í føroyskum sum avgjörda treyt fyrri at verða settur sum lærari í føroyska fólka-skúlanum, vildu sjálfstýrismenn gera undantak fyrri lærarafólki, sum høvdu tikið læraraprógvið sitti í Danmark.

Javnaðarmenn á tingi: tá hildu tað vera óneyðugt at gera undantaksreglu. »Overgangstide kundi verða long, ja, kanska so long, har ið líkasalan við føroyskt mál lættliga kundi koma at ríkið, at hon

vardi mannin út. Vit hava mong domi um hosa líkasalu í okkara smáu og persónligu víðurskiftum.

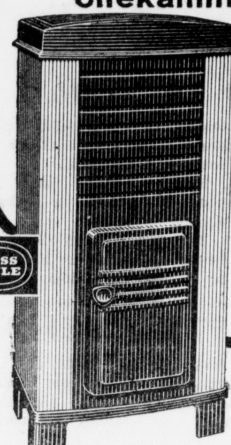
Onkur kann siga, sum eisini er sagt, at orðið »overgangstide« stóð ikki í sjálvum uppskotinum hjá sjálfstýrisflokkinum. Men víðmerkigarnar til sjálva lógina eru elnssterkar og lógargreinin sjálv, tí tær siga við fullum og gýldugum autoriteti, hvussu lógin skal skiljast og umstast.

So sagt, sum sjálfstýrismenn hava av fullum huga meint at orðgongu og ta stevnu, teir hava havt í føroyskum, komst mæ og okkum javnaðarmonnum tá, at henda stóða teirra var í ljósi av teirra egna kravi — svik móti málinum.

Hetta kundi ikki sigast um stóðu javnaðarmanna.

Tað var hetta, ið uppgávan var at siga Kristjani Matras, professara og fleiri.

Eg vil í ongum føri seta J. H. Poulsen — hvørki sum menntskja

Stabil og billig varme
HESS-O-DAN
oliekamin 1262

Smukt emaljeret i to farver, der vil passe i enhver stue. Gennem en rude af ildfast glas kan man glæde sig over den flammende ild. Petroleum eller den billige gasolie kan bruges efter behag. Forbrændingen er perfekt, og kaminen er velegnet, hvor træforholdene ikke er særlig gode.

Pf. VALDEMAR LÜTZEN

Tórshavn — Tlf. 1020

ella sum politikkara — legri enn politisku flokksfólagar hansara. Tvørturímóti.

Tá ið menn sum tygum, harra Z. S., so sterkt og »indignerade« avanna, at persónligar kendslur vóru uppi hjá harra J. H. Poulsen ella nøkrum av sjálfstýrismonnum á tingi, so vil eg gjarna trúgva tygum. Men í sambandi við sjálfstýrisins fellan av javnaðarmanna stóðuni í umskrivaða máli eru tær ikki mannminkandi, men heldur umberandi, um eg to ikki kann siga tær vera føroyskt náttúralar.

Orsakað av tygara og annara mánna haldan fram, at eg havi verið harra J. H. Poulsens æru og næringin, vil eg einaferð enn yvtr fyrri tygum siga, at tað als ikki var ætlan mín at ganga J. H. Poulsen sála ov nær, men einans at lýsa sjálfstýrisins og javnaðarmanna stóður til ymsar tjóðskaparligar spurningar.

Eg vil fegin leggja aftrat, at sjálvt um eg ikki kann frígera J. H. Poulsen frá í umskrivaða máli at vera sami maður sum hinir sjálfstýrismenninir, so er tað mær ein gleði at vátta, at hann saman við monnum sum Konoy, Rasmus Rasmussen, Johan Kallsoy, S. P. Zachariassen, Hans Nolsøe, Jacob Simonsen í sosialari fatan og sonnum frísinni og framburðströngd og vilja skarað framúr í flokki sínum.

Sersíðkliga munnast vit javnaðarmenn við tekk tann lut, ið J. H. Poulsen hevði í jarðarumskipanini, tí fyrsta upprunaliga uppskotinum frá teirri nevnd, hann var valdur javnaðarflokksins vegna.

At hetta uppskot seinri kom at verða beinskeri undir teirri hervirligu orrustu, ið tók seg upp um jarðespurningin, er ikki hansara skuld.

Tá ið eg segði, at eingin sjálfstýrismaður greiddi atkvøðu fyrri uppskoti javnaðarmanna mismentist eg. Mær var ikki tingtíðindi fyrri hond, Jóanes Patursson, Nyholm Debess og Christiansen greiddu atkvøðu saman við javnaðarmonnum.

(Framhald frá 1. síðu).

Tvørabakka.
Arini eru áttati.
Men hesin seggurin hevur ikki lagt enn. Nei, nei.

Tú kanst mæta honum tóliga á morgni við tráðuni. Kvíkur á fótum. Tú kanst finna hann í burðabíllunum skipa vóru úr og í ella á bryggjunum millum yngri menn arbeiða javnbjóðis við teir.

Rogvandi í litla røðabáti sínum sært tú hann dag um dag, tá ið veðrið er at vera úti í fjórðinum, úti í fjarðamunnanum, ja, við hvørt heilt úti móti oyggjunum. Og fiskiklógv, sum hann enn á gamalsaldrinum er, kemur hann sjaldan aftur uttan góða veidu.

Spyr ein hann, hvat ið hann ger við allan seiðin og fiskin, hann dragar heim.

Húsið er stórt. Tvørabakkinn er mannsterkur, ættin er stór, tibetur. Eitt kók er stuttligt og hent at fáa. Stuttligt er at liva um síni. Vit bæði Ella Maria og eg eru gomul og sita ikki á berum. So vit kenna okkum trygg og væl nøgd við lívið.

Óg tá ið vit hita Ellu Mariu konuna, sigur hon við klingandi látturrodd: Hann er altíð snemma á fótum. Gevur okkum drekka. Ansar børnuna og ansar eftir, at alt er í lagi. Óg so av durum, til arbeiðis á landi ella á seiðaberg ella á flot, togandi í armarnar. Motor vil hann ikki hava, sigur hann, tí árin og báturin og hann hoyra saman. Hann er merkiligur. Gud vælsigni hann.

Hvussu ber tað til, at tygum eru altíð so glað og lukkulig tá ið vit siggja tygum?

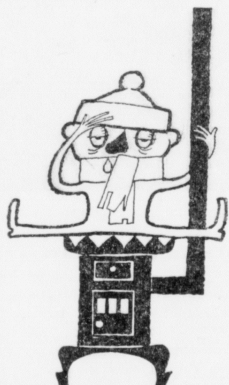
Skal eg ikki vera tað?
Heilsu, gott heim, góð børn — og verðsins besta mann, svarar hon og lær við.

Góði vinur Mikkjal.
Hjartaliga til lukku við teimum áttati árunum!

Kanska tú fert at klára handan, ið teir siga er farin upp um tey 190?

Vinarligastu heilsanir,
Ein av kammirátunum.

Skopuningur.

Hostalint

í heilsolu:

FRANTS RESTORFF
SIKULÁTUVIRKIÐ

Tlf. 1061.

2802

SNAR-vaskað

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bøgøta 14